

Nro. 41.

A' FELS. CSÁSZÁRNAK ÉS A. KIRÁLYNAK
KEGYELMES ENGEDELMÉBŐL.

*Indúlt Bétsből, Kedden Majus 24 ik napján
1803-ik esztendőben.*

B é t s.

A' Kurir Olvasóinak is tudokra adatott vólt annak idejében, hogy a' Felséges Cs. Királyi Familiának Ns. Nyitra Vármegyében lévő és Morva országgal határos Holiczi uradalmában, feles számú kiváltképpen szép's valóságos Spanyol fajzású kosok fognának, azzal a' Felséges tzeiozállal eladattatni, hogy azon hazánk béli Mezei Gazdák, a' ki 'a' finom gyapjú juhoknak nem tsak szaporításokon, hanem nemesítéseken is ditséretre méltó fáradozással törekednek, ezen eladandó Kosok közül magoknak tettések szerént vásárolhassanak. Ez a' kótyavetye, mint a' közelébb kijött Udvari újságban olvassuk, a' múlt April. 25-ik napján

véghez menvén, a' felséges tzélozásnak tökéletesen meg felelt; a' midön olyan feles számmal jelentenek meg az ő Felsége Német, Magyar, és Galitziai tartományáiból a' vásárosok, hogy egy kosnak árrát, a' melly az első ki - kiáltatás-kor tsak igen kevésre tétetett, magok között, 3, 4, 5, és 6 száz Forintokra is fel verték. Valami 300 ilyen finom Spanyol fajzású kosok adattak el, E' szerént, és mivelhogy ő Felsége nem régen újonnan feles számú, Spanyol fajzású finom gyapjas kosokat és anyajuhakat hozattatván, azokat a' Cs. Királyi Familia uradalma' fő igazgató tisztjeinek gondviselések alá adta, egész bizodalommal remélleni lehet, hogy a' gazdaságnak ez a' Cs. Királyi tartományokra nézve ily hasznos ága, nem soká nagyobb tökéletességre fog jutni.

Ugyantsak ezen Udvari Ujságban olvassuk, hogy Ferentz ő Fő Hertzegségébe, Felséges Urunknak és Alsfszonyunknak mintegy 4 honapos tsetsemőjökbe, a' tehénhimlő a' múlt April 21-dikén, igen szerentsés és kívánt következéssel be - oltatott légyen. Minthogy azonközben ezen áldott eszközzel való élést, némely Cs. Kir. tartományokban, úgy mint érdemlené, még ma is be nem vették, és nem gyakorolják: kívánatos, sőt szükséges dolog volna, hogy a' Papság és a' Világi előljárok, az ilyen példát, mint a' milyent a' mi kegyes és bölts Monárkhánk mostanában, saját magzatja által a' közönség előtt újonnan tenni kívánt, haszonra fordítának, és ezen oltalmazó himlőnek be - oltatására azokat is rá vennék, a' kik attól, vagy a' be - szívott hibás előitélet miatt, vagy pedig tudatlanságból, irtozván, annak mind ez ideig is, önnön veszedelmekre, a' melly az ő házoknépire később

vagy hamarább még elkövetkezhetik, megátalkodva, halznát venni nem kívánták.

Helvétziai Respublika.

Berna, Majus' 6-dikán. Gen. Lecourbe, ismét kiállott a' világ theatromára. Mint a' Helvétziában és az ennek szomszédjában lévő Frantzia Departamentomokban fekvő seregek vezére, ide várattatik. Ugyan ezen seregeknél Gen. Klein rendeltetett a' lovasság fő Inspektorává, és ő is minden órán váratik ide.

Az Első Konzúl Adjutánsa Gen. Rapp, egy útat tett nem rég a' Helvétziai kisebb Kantonokban, és azt beszélik, hogy küldetésének főbb tzielja a' lett volna, hogy ezeknek Tanátsaikat arra vegye, hogy ha a' szükség találja kívánni, állítsanak egy vagy több Regimentet a' Frantzia Respublika szolgálatjára. — (Mint hogy ez a' Gen. Rapp már vizsza érkezett Párisba; 's ennek alkalmatosságával a' Helvétziai Landamman Afry, Malliaroz és Fegeli nevű polgárokat, rend kívül való követségbe Párisba küldötte: gondólni lehet, hogy az a' dolog, a' mellyért Gen. Rapp Helvétziában járt, akár Helvétus katonáknak Frantzia szolgálatra leendő verbuáltatásokat, akár egyebet illessen, az, a' nevezett két rend kívül való Követekkel fog Párisban végképpen meghatároztatni.

Berna, Május 7-dikén. Az Első Konzúlné' számára különös szépségű és jó fajta teheneket vásároltanak itt öszsze, és ma reggel útnak indították őket Frantzia ország felé. A' nyakokban függő tsengettyüket le vévén, utánok viszik, nehogy azoknak hangjok által a' Helvétziai hegyek eszékbe juttatódván, a' hazájokba való nagy vizszavagyódás miatt el betegesedjenek és el veszzenek.

St. Cloudba hajtják őket, a' hol az Első Konzulné számára most építenek egy igen szép Helvétziai módi tehén-tartásra való majort (úgy nevezett Schweytzerájt) Víznek a' tehennel egygyütt egy oly szépségű fiatal pásztort és pafztornét is (egy ifju legént és leánt) a' milyent ritka látni, a' kiknek meg lehető foglalo pénzt adtak, és jó fizetést, 's szép ruházatot ígértek. Ezek lesznek a' major' gondviselői. — Ezeknek elég nézőjök és látogatójok fog lenni!

Lyonból érkeztek ide levelek, a' mellyek szerint ottan sok Frantzia seregek takarodtak néhány napok alatt által, rész szerint Piemont, rész szerint Liguria, rész szerint pedig a' Frantzia Déli partok felé. A' Touloni kikötőhelyben tüzesen foly a' munka, és az Admirál Lefseigne hajós serege, a' melly nem rég evezett be oda, parancsolatot vett, hogy nem soká ismét evezzen ki nagyobb számmal. — Ugyantsak a' Touloni kikötőhelybe egy Spanyol hajós sereget is várnak.

Orosz Birodalom.

Petersburg, April. 30-dikán. Az itt lévő Frantzia Követ Gen. Hedouville, újonan jelentést adott bé ezen Udvarhoz, a' melly által ettől meghatározott nyilatkozatást kíván az Első Konzul arra az esetre, ha a' hadakozás el találna kezdődni. Ehez képpést még egy Konferentzia tartván, el végeztetett, hogy a' kért nyilatkozatást az Első Konzulhoz, további halasztás nélkül küldjék el, a' melly is, mint némelyek tudni akarják, ennyiben állana, hogy a' Császári Udvar szoross neutralitást tartani, 's közbenjárása által, arra más Hatalmasságokat is rá venni igyekezni, 's egyéb eránt is a' szárazon való békeségnek megmaradá-

sán tellyes igyekezettel munkálodni fogna, míg azt nem látná, hogy a' hadakozó tengeri Hatalmasságok a' Weser és Albis vizek torkát be zárni nem akarják; 's a' míg Hannoverának elfoglaltatása munkába nem vétetődik: a' melly ellen protestál ő Császári Felsége.

Pruszszia

Berlin, Majus' 3-dikán. A' Kurirok futkosása, Berlin, Petersburg, Páris, és London között, mostanában rend kívül való. — Regementjeink ugyan, szám felett tele vannak: hanem egyéb eránt, hogy az ajtó előtt álló háboruval fenyegetődző környülállásokra nézve, még eddig valami-mozdulásokat tettek volna, nem lehet észrevenni. — Most nem sokára fognak itt a' Pruszszus feregeknek tavaszi nevezetes gyakorlásaik tartatni, a' mellyre meg' érkezett már a' Királyné attya a' Meklenburg-Strelitzi Hertzeg, 's a' Gloucesteri Anglus Kir. Hertzeg is, a' ki nem rég Petersburgban, az után Stockholmban, az után Koppenhágában járt, minden órán váratik.

A' mi az ide való politikusoknak azonközben, ha félelmet nem is, leg alább némü-némü meghökkenést okozott, egy Majus' 10 dikén költ Hamburgi levél, a' melly szerént a' Hannoverai Országglószék, minekutánna a' Frantzia seregeket nagy számmal az Alsó Rénusi vidékek felé nyomúlani eszébe vette volna, siettséggel Kurirokat küldött Londonba, Bétsbe, és ide Berlinbe, azt tudakoztatván nevezetesen a' Londoni udvartól, mint a' kit a' dolog leg közelébről illet, hogy a' környülállásokoz keppest miként alkalmaztassa magát.

Nagy Britannia.

London, Majus' 3-dikén. Ma reggel egy

örvendetes jelentés, a' mely a' Polgármesterhez küldetett, az egész váraft fel lármaszta. A' jelentő irás foglalatra ennyiből állott: —

„Lord H a w k e s b u r y tiszteletét jelenti a' Polgármesternek, és örömmel tudósítja, hogy ezen orszagnak a' Frantzia Respublikával való alku- dozásai, barátságos véget értek légyen. Költ reg- geli 8 órakor, Május 5-dikén, 1803-ban. “

Ezen jelentés, hivatal szerént valónak tartód- ván, haladék nélkül el küldetett a' Kereskedők tanátsházához, es a' Loyd káveházához. A' vál- tópapirossak' betse azonnal hágni kezdett; és sok spekuláns emberek jó árron el adták váltólevelei- ket, az alatt, míg a' dolog híre a' Ministerek Can- cellariájokba a' városnak Westmünster nevű ré- szébe érkező, ki hirdetődhetett, hogy az egész do- log költemény lévén, általa a' publikum magát megtsalattatni ne engedje. Azon tsalfa Spekulán- sok azonközben, a' kik az elő adott rövid tudó- sitást a' Lord Hawkesbury neve alatt a' Londoni Polgármester kezébe jádzották, meglehetősen elér- ték tzeljokat; váltó papirossaikat hamarjában jól el adták. — Az ilyen tsalás nem újság itt Lon- donban: hanem tsak ugyan még is nevezetes ez, azért, hogy még tsak a' keze írása is, megesmérhe- tetlenül követve vólt a' Ministernek.

A' mi a' hadakozás és békeffég állapotját ille- ti, ezen tekintetben még ma is legnagyobb bizon- talanság kinozza itt a' publikumot. A' váltópa- pirossak' betse szünetlen száll, 's a' Ministerek' ré- szén lévő levelek, Pitt vólt Ministert magasztalni nem szüunek. —

A' koronaörökös Wallisi Hertzeg felesége ko- tsizni járván tegnap, meg állapotodott a' Pitt háza

előtt, és szekereből kiszállván, ötet meg látogatta, 's a' publikumnak egy új alkalmatosságot adott arra, hogy Pittnek a' Ministerségbe való visszalépésén, ennyivel is kevesebbé kételkedjék.

Tegnap reggel 5 százért 5 ezer forintokba fogadtak a' Londoniak, hogy Majus 10-dikéig kihirdettetik a' hadakozás.

L o n d o n, Majus' 6-dikán. A' Kereskedők gyülekezete 50 ezer, 's a' Polgármester is 5 ezer Forint jutalmat hirdettetett ki annak számára, a' ki fel fedezi annak a' költött jelentőirásnak szerzőjét, a' mely a' Lord Hawkesbury neve alatt tegnap reggel a' Polgármesterhez küldetett.

A' Frantzia Országlószékekkel való alkudozásnak mivólta, még ma is leg homályosabb fedél által takartatik. L. Withworth minden nap váratik vissza Párisból. — A' tengeri Cancellaria minden nap több - több tiszteket veszen fel a' szolgálatra, 's azonnal küldi őket kirendelt helyeikre. Az úgy nevezett Kanalison (a' Frantzia és Anglus partok között lévő keskeny tengeren) vigyázó hajósereg vezérévé Admiral Cornwallis rendeltetett. A' saletromnak kivittetése, a' puskaapor készítésre nézve, szorosan megtiltatott. A' hajós legények véghetetlen szorgalmatossággal kezdetek kevés napoktól fogva fogdoltatni.

A' Jersey szigetéről ide érkezett hírek szerént, a' Frantziák nagy számú ágyus tsajkákat gyűjtöttek össze a' Cherburgi kikötőhelyben.

Frantzia Republika.

P á r i s, Majus 9-dikén. A' Moniteurban külömbkülömb levelek jöttek ki, a' mellyek néhány Helvétus kitsiny Kantonoknak az Első Konzúlhoz tett közöneteiket, 's az Első Konzúlnak ezekre

adott válofszait foglalják magokban. Az Uri nevű Kanton leveliben ezek voltak a' fontosabb kifejezések: —

„Akár melly nyilvánságosan jelengeffék is a' Szövettséges - 'systema ellenségei, Helvétzia jelen való állapotjának állandósága felől való kétségeskedéseiket: mi azonközben, Polgár Első Konzúl, mindent reméllünk a' te védelmed alatt: a' kinek kezében elégséges erő és eszköz vagyon arra, hogy hazánk' sorsát, minden mefferkedések ellen, mellyek annak kebelében forraltatnak, állandó láb-
ra helyheztesse, &c.“

Az Első Konzúl ekképpen felelt: — „Polgár Landamman, és ezen Kanton Nagy Tanácsának minden tagjai! A' mit leveleitekben nékem iratok, az engem' igen megilletett. Én a' Közbenjárás-Aktája által titeket, nagy szerentsétlenségtől meg menteni, és nagy néktek jót tenni kívántam. Tsak boldogittatásokat forgott szemeim előtt. Felejtkezsetek el már minden egymás között való egyenetlenkedésről. Legyetek egy néppe. Én legfontosabb törekedéseim közzé számlálom, véghez vinni, hogy az a' barátság, a' melly titeket sok századoktól fogva a' Frantzia nemzethez tsatólva tartott, ezután is sértődés nélkül maradjon. Mondjátok meg a' ti Kantonotok béli népnek, hogy én minden időben kész fogok lenni, hogy ötet, a' rákövetkezhető inségekből ki ragadjam: és hogy részemről én is számot tartok az ő eddig meg bizonyított jó indulatjához.

Az Unterwaldeni Tanács ekképpen fejezte ki magát; — „A' mi Kantonunk népe, Első Konzúl és Elölülő, úgy néz téged, mind leg nagyobb védelmezőjét, és szabadságának vissza adóját. Mi

azon fogunk lenni: ennekutánna, hogy magunkat, jelen való független sorsunkra és a' te jóakaratodra méltókká tegyük, az által, hogy atyai tanátslásod szerént, öseink virtusaikat követni fogjuk &c."

Bonaparte így felelt erre: — „Polgárok! Köszönöm azt a' jó indulatot, a' mellyet Kantonok lakosai nevekben kinyilatkoztattatok. Ez a' nevezet: a' Tell' gyermekei szabadságoknak visszafizetése — betesebb előtetem, mint a' leg szebb győzedelem. A' közbenjáróság Aktájának alkatásában, a' ti boldogittatáistoknál egyéb szemeim előtt nem forgott: midőn Deputatusaitokkal egygyütt annak elintézésén dolgoztam, minden gondolataimra nézve egy Helvétus hazafinál egyéb nem voltam. Tegyétek bizonyossá hazafi társaitokat a' felől, hogy minden alkalmazhatóságokkal hasonló hajlandóságot várhatnak tőlem. Felejtsetek el régi egyenetlenkedéseiteket, és hídjátok el, hogy ohajtva várom az alkalmazhatóságot, hogy meg bizonyithassam, melly igen szivemen felelőleg bódogulástok.”

A' Schwytzi Kantonbéliek levele: — „Tudva vannak előtted, Első Konzúl, azon fáradságos eszközök, mellyeknek sok vers béli elővételek által, ezen Kanton béli nép a' maga ösi szabadságának visszafizetése törekedett. Által láthatad ezekből, melly betses dolog legyen egy szabad nép' szemei előtt az ő régi szabadságának visszafizetése: de által láthatad éppen azokból azt is, mi némű háládatossággal viseltetett legyen ezen nép az ő szabadságának visszafizetése adójához. Nem másnak, Első Konzúl, hanem tsak egyedül a' te különös jóvóltodnak köszönik a' Tell' fiai az ő

ösi szabadságoknak vizszatérésit. Az az emlékezet oszlop, mellyet minden hazafi, önnön szívében emelni fog, leg szebb győzedelmi ditsőffégeleszen a' te szivednek, és minnyájunknak magunk viselete meg fogja jövendőben bizonyítani azon tzelezésünknek tisztaságát, mellyel arra törekedtünk, hogy az Unitaria (az egyetlenegy fő kormányoztatáson fundalódó) Országlás' módját, mellytől egész nemzetünk iszonyodott, nyakunkból lerázassuk, &c."

A' Konzúl válasza: — „Hathatos örömmelre szolgált az a' szempillantat, midőn értésemre esett, hogy ti, a' közbenjárás Aktája által boldogokká lettetek. Most kettőre van szükségetek: t. i. hogy egyenetlenkedéseiteket el felejtsétek, és egygyesek legyetek. Én állandó barátotok fogok lenni: és az a' lélek, a' melly engem' a' közbenjárás Aktájának készítésében elevenített, a' ti éltetőtök fog állandóul maradni, &c."

A' Párisi 7-ik Májusi levelek egy Hollandiai fontos tudósitást hirdettek ki, mellyben ezek olvastatnak: — „Hága, April. 29-dikén. Megmondhatatlan dolog, mitsoda kútfőből vette légyen ez a' Frantzia országban elterjesztetett hír a' maga eredetét, hogy a' Batavusok Országlószéke néhány Hatalmasságokhoz folyamadt volna, annak megnyerésire, hogy a' Batava Respublika, a' Frantziák és Anglusok között kezdődni akaró tengeri hadakozás alatt, neutralis maradhasson. Hasonló lehetetlenség tudni, mi adta légyen arra a' hírre is az alkalmatosságot, hogy a' mi Országlószékünk azt bízta volna Londonban lévő Követünkre, hogy tanulja ki alattomban az Angliai Ministeriumtól, nem tselekedné-e meg ő azt, hogy bennünket, ha a'

hadakozás eltalálna kezdődni: neutralisoknak maradni engedjen. Ha a' dolgot csak egy kevésbé megfontolták volna ezen híreknek elterjesztői, lehetetlen, hogy csak egy szempillantatig is el hitethették volna magokkal, hogy a' mi Országlószékünk valami e' féle lépést tehessen, a' melly felől bizonyosan tudhatná, hogy tzieljät benne el nem éri, azonközben azt a' Hatalmasságot, a' mellyel szoross szövetségbe vagyon, t. i. a' Frantzia Respublikát, igen meg bántaná. Nem tehetné, 's nem is teszi a' mi Országlószékünk egy ilyen lépés által magát egész Europa előtt nevetségessé: ha a' magunk boldogittatásában Frantzia országgal egygyütt tartottunk: nem fogunk tölle a' kedvetlen időkben elválni. Igaz, hogy könnyü politika volna az, ha a' Hatalmasságok csak azért kötnék egymással a' szövetséget, hogy abból hasznot vegyennek: azonban a' terhesebb környülállásoknak elkövetkezésekkel, a' szövetekezésekből akár mikor, éjjel - nappal kedvek szerént ki léphetnének. A' Batavusck országlószéke' politikájának nem ez a' sinormértéke. Nem bána ő így a' maga szövetséges társával, ha mingyár jussa volna is úgy tselekedni."

A' Rénus bal mejjékein lévő Lutheránusok Konfistoriumjoknak Elölülője, Kern úr, a' folyó Május 2-dikán tette le Párisban, az Első Konzul audientziás palotájában, az előlülői hitet. Egy asztalotskán két bársony párnákra helyezett volt az Evangélum. Feljül az asztal mellett ültek karos székekben a' három Konzulok. Alól, t. i. ezekkel szembe, a' pádimentomra helyezett voltak más két bársony párnák, mellyekre a' nevezett Elölülő, minekutánna a' Status - Titoknok

Maret által előhivattatott volna, letérdepelvén, kezét az Evangéliumra tette, 's azon esküvésnek formáját, mellyet annakelőtte, petsétes papirosra, tulajdon kezével leirt 's aláírt vólt, halható szóval felolvasta. Az írott esküvést azután a' Státus Titoknok magához vette. Jelenvólt hivatala szerint, mint az Ekklesiai dolgokra ügyelő Minister Státus-Tanátsos Portalis, Strafsburgi Professor 's egyszersmind a' Tribunatus tagja K o c h, és mások. — A' Püspökök meghiteltetése is ilyen rendtartással megyen véghez.

A' Német Birodalom béli Dietára a' pótolás dolgának eligazítása végett ki rendeltetve vólt Orosz és Frantzia Ministerek, az uralkodó Hatalmaságok között fennálló udvari rendtartásra nevezve, az ő egygyütt be adott jelentéseikben, nevezetesen az ő bútsu vételekben, valahol tsak uraiknak neveiket egyszersmind említeni szükségesnek itélték, mindenkor kélszeresen tették fel azt, ilyen formálog: — „

„(Ő Felsége a' minden Oroszok Császára, és a' Frantzia Respublika Első Konzúlja). —

„(A' Frantzia Respublika Első Konzúlja, és ő Felsége a' minden Oroszok Császára).

P á r i s, Majus' 8-dikán. Míg az a' múlt szerdán Londonba küldetett Frantzia Kurir onnét ide vizsgálja nem érkezik, addig semmi bizonyost nem fogunk a' legfontosabb politikai kérdés felől hallani. Az Anglus Követ még ma is itt van, és oly készen áll az indulásra, hogy minden oránn befogathat. A' felesége a' vólt Dorset Hertzezné ugyan már elútazott: és talám innét terjedett vala el az a' hír, hogy maga Withworth is elútazott volna: holott némelyek szerint ezen aszszonyság nem va-

lamely politikai okra nézve hagyta Párist ily véletlenül ide, hanem igen terhes lévén, a' betegágyas heteket Londonba akarja inkább tölteni, mint Párisban. — Azonközben, sok Anglus Gavalérok és aszszonyságok, tsak nem szaladva hagyták ide kevés napok alatt Paris várossát, a' kiket bizonyosan nem az ő viselőffégek, hanem inkább a' leg terhesebb politika' szülése félelmes orájának közelgetése, kergetett el innét. — A' Követ bagáziáját még ma se pakkolták le a' szekerek' bakjaikról. — Jeles az is, hogy az a' nagy gazdagságú Hertzeg Bedford, a' kire annak a' nem rég meghalálozott nagy mezei gazdának Bedfordnak minden vagyonya maradt, most érkezett számos tselédjeivel és gazdag készülettel Párisba, midőn az ő itt tartózkodó hazájafiai haza felé futnak. Párisból Brüsszelbe veszi ezen Hertzeg éppen akkor útját, midőn az Első Konzúl oda utazik.

Brüsszel, Majus' 6-dikán. A' Seelandiában tanyázó Frantzia seregek nemtsak hogy 26 és 36 fontos golyobisú ágyukkal spékelték meg a' partokon lévő battériákat, hanem a' katonaság között is golyobisos töltések vannak ki olztatva. Egy nap sem múlik el, hogy az ország belső részeiről fegyveres csoportok ne érkezzenek a' tenger partokra.

Brüsszel, Majus' 8-dikán. Egy Párisi hiteles író így biztatja azokat, a' kik a' régen tartó bizontalankodásra rá untak: — „Négy napok alatt meg fejtődik ez a' kérdés, hogy háború lesz-e, vagy békefég? Az utolsóhoz való reménységgel telyefféggel nem biztat az alkudozásoknak folyamata, mivelhogy á' Frantziák veledése szerént az Anglusok kívánságai nagyon ellenkeznek az Amiensi Kötésnek tikkelyeivel, az An-

glusok tartása szerént pedig a' Frantziák sok olyan lépéseket tettek az Amiensi Kötés után, a' mellyeket nem kellett volna tenniük. "

Az Első Konzúl, a' feleségivel, Cambacesel, és másokkal, 8-dikban dél utáni 3 órakor a' St. Cloudi kastélyból egy fedeletlen kotsiban 4 lóval ki szekerezvén, kevésbe múlt el, hogy erőssen meg nem ütötte magát. Maga kotsiskodott. A' lovak fiatalok és tüzesek lévén, nem bírt vélek, és ezek a' szekeret el ragadták. Egy helyen a' szekér egy fához tsapodott, olyan formálog, hogy Bonaparténak előre a' lovak lába közzé kellett volna bukni, ha magát hirtelen fel nem találván, oldalfélt le nem ugrott volna. — Jót ugrott ugyan; hanem a' vólt a' szerentséje, hogy gyepre esvén, tsak a' kezén dörsölödött le egy kis helyen a' bőr. —

Frantzia országba nem vólt eddig szabad idegen, nevezetesen pedig Anglus szekeret be vinni. A' mostani Orzáglószék azonközben nem akarván az Anglusokat attól a' gyögyörüségtől meg fosztani, hogy a' Frantzia földön is tulajdon szekerekben útazhassanak, eleinten olyan rendelést tett vólt, hogy a' határ szélen neveiket fel irván, le kötelezni tartozzanak magokat, hogy szekereiket Frantzia országból leg feljebb egy esztendő alatt ki fogják küldeni. Ezen rendelés mostan ismét meg változott, ilyen formálog, hogy ennekutánna midön valamely Anglus a' határ szélre meg érkezik, vagy valamely kikötőhelybe ki száll, szekere' árának egy harmad részit a' vámostisztnél le tenni tartozik, a' mely summának negyed részit, annak az országból való kivitettetésekor, de úgy, ha 3 esztendőnek előtte ki viszi, a' tulajdonos vizsiza kapja,

következésképpen a' szekér árának tsak egy 12-töd része marad ezen esetben a' vámosnál.

Páris, Május' 11-dikén. Közelget a' félelmes idő-pont. A' Frantzia kereskedők olyan intést vevén az Országglószéktől, hogy már mostanában, míg ellenkező intést nem vesznek, semmi nagy spekulátzióba ne avatkozzanak. Minden órán váratik vissza Londonból azon Kurir, a' kitől tulajdon kezével irt levelét oda küldötte az Első Konzúl: a' ki hasonló tulajdon kezével írott levelet küldött vala Petersburgba is, a' honnét már meglehetős választ kapott.

Midőn Lord Withworth az utolsó audentzián magát az Első Konzúlnál nem mutatta, tsak ugyan más 3 Anglusok akkor is jelen vóltak azon, kiket az Első Konzúl nagy betsüllettel fogadván, vélek beszélgetett; hanem azután néhány körülette álló Szenátorokhoz fordulván, halható szóval ezeket mondotta nékiek: — „Ö, mind ez ideig elkövetett mindent, a' mit az egyenesség és böltsesség a' hadakozásnak eltávázthatása végett megangedtek. Hanem, minthogy az Angliai Ministérium kívánságai olyanok, hogy el nem lehet fogadni: ő már most kénytelenítettik egy nagy nemzet' fejének tekintetét fel venni; a' mely végre már a' szükséges eszközök elő is vétettek, &c.“

Előszöri Tudósítás.

„Az 1802 Esztendőbeli Magyar Ország gyűlésének naponként való (Diarium committorum Regni Hungariæ) jegyzéseit, és annak végezéseit (Acta Dietalia) illető Tudósítás.

Mivel az utolsó Ország Gyűlésének végezésétől fogva már fél esztendőbeli idő elfolyt; erre nézve azok az Urak, kik eleintén ezen Gyűlésnek nyomtatásban kiadott végzéseinek némelly ré-

szeit magoknak meg szerezték, arra kérettetnek, hogy még a' többi hibázó részeit is a' Pesti, vagy Po'sonyi Könyváros Bóltjaiban, vagy az Országosan esméretes Biztosainál meg venni méltóztassanak, még pediglen Sz. János havának vége előtt; mivel azon idő elfolyása után a' még hátra maradt árkusok Makulatúra közzé el vettétvén többé egyenként ki nem szolgáltatnak; hanem csak a' kevés számú egész Példamányok 8 for. fognak el adatnia. Po'sonyban Pünköft havának 6-ik napján. 1803. esztendőben.

Füskúti Landerer Mihály,

k. priv. Nemzeti Po'sonyi 's Pesti
Könyvnyomtató, és áros.

H i r d e t é s.

Ezen könyvnek: „Magyar Ország Historiája Gebhardi Lajos Albert munkáiból magyarázta Hegyi Josef. Megigazította és 1803.ig folytatta Kultsár István. Pesten Trattner Mátyás betűivel 1803.“ már három része a' most következő Pesti vásárra elkészül. Az elsőben foglaltatik az Országnek legrégebb története egész a' Magyarok bėjöveteléig. A' másodikban a' Magyarok bėjövetelétől V-ik László Király haláláig — A' harmadikban Mátyás Királytól IV-ik Ferdinándig. A' negyedikben pedig I. ső Leopoldtól fogva e' most folyó 1803-ik esztendőig lett történetek foglaltatnak. — Noha már a' három rész közel száz árkuft foglal magában, a' negyedik is csaknem harmintzra méggyen; mégis az egész munka azoknak öt forinton fog adattatni, kik e' mostani vásárra a' készen lévő Köteteket általvévén a' pénzt lettzik. A' negyedik résznek elkészülése is az Ujság által ki fog hirdettetni. Találtatik Pesten Kilián, Weigand, és Kiss István Uraknál.